

Uddrag af Carlos' noter

15/3 1942

Hvor er jeg lykkelig. Ikke før nu har jeg indset det fuldt ud, men nu har jeg alt i denne verden, jeg kan ønske mig. Den mest elskværdige kone i verden og min kære lille søn. Jeg kan ikke undgå at være stolt af ham. Snart kan Marco gå og skal ud og erobre verden. Det bliver et stort øjeblik.

4/7 1953

Hvor vidunderligt. Isabella har efter en lang og sej kamp, hvor jeg flere gange troede, hun skulle forlade mig, født mig et sæt velskabte og vidunderlige tvillinger. De er det kæreste i denne verden. Jeg tror, at de skal hedde Monica og Anna. To navne som betyder meget for mig. Monica fra min mor og Anna fra hendes mor. Jeg må sige, at mit skaberværk er komplet.

20/2 1959

Åh min Gud. Hvordan kan sådan noget ske for mig. Hvad har jeg gjort, siden at min kone ikke længere elsker mig. Jeg må have været så ekstrem naiv. Eller også har den forbandede præstesøn fordrejet hovedet på hende med den indianske troldom. Noget som han må have lært hende, for hvorfra skulle hun ellers beside disse forfærdelige evner.

Jeg fandt hende i sit kammer med et brev i hånden. Jeg blev rasende, for jeg vil ikke have, at hun har hemmeligheder for mig. Jeg tog brevet og læste, og min Gud, hvor blev jeg bange og ulykkelig på samme tid. Det var en kærlighedserklæring fra den forbandede præstesøn Miguel, jeg tidligere havde forbudt hende at høre fra. Hun græd på sin seng, men jeg gav hende den velfortjente straf.

26/2 1959

Så vel, så gjort. Jeg har netop modtaget besked om, at opgaven er udført. Den forbandede præstesøn er endelig uskadeliggjort. Det glæder mig meget, men hvordan mon Isabella reagerer?

29/2 1959

Hvordan kunne alt dette ske. For alt i verden, hvad er det, jeg har gjort, siden denne forfærdelige ulyksagelighed skal ramme mig som en rullesten. Hvorfor forlod du mig? Isabella, hør min bøn. Vend tilbage til mig. Du er min øjesten – det hele var for dit eget bedste.

Åh, forbandet være de ånder, som tog hendes sjæl fra mig. De må hjælpe mig, som de hjalp hende. Bring hende tilbage til mig.

5/10 1961

Alt håb er nu ude. Jeg har prøvet alle bøger og alle muligheder, men intet vil lykkedes. Jeg er fortabt. Hun kommer aldrig tilbage til mig. Hvorfor kunne hun have kontakten, når jeg ikke kan? Jeg prøver én sidste gang med denne nyindkøbte bog, men håbet besider jeg ikke længere. Mine guder, hjælp mig!

10/2 1975

Jeg har endelig besluttet mig. Det er tiden, at de bliver indkaldt. Det er på tide, at jeg tager herfra og overlader fremtiden til mine børn. Lægen har været her, og det gav ikke gode udsigter. Min Gud, vær nådig ved min sjæl.